

linger, samtidig med at statsministeren meget præcist redegjorde for de tre ultimative krav, der var forudsætningen for at møde op, simpelt hen er så absurd.

Statsministerens anden fejl var at sige, at SF stemte imod alt. Men det er jo ikke rigtigt, vil jeg sige til statsministeren. Det lykkedes os at komme med i bankpakke II – ikke på grund af statsministerens ihærdige indsats for det brede samarbejde, men tværtimod fordi vi insisterede på det og lavede en sammenkædning, der gjorde, at vi kom med – ligesom vi i øvrigt var med i transportforliget, og ligesom vi deltagte dér, hvor der er mulighed for at deltage, når statsministeren i øvrigt får lov af fru Pia Kjærsgaard til at lukke andre ind.

Den tredje fejl var, at statsministeren sagde, at oppositionens standpunkt var, at Danmark ikke er et sted, hvor det er rart at være. Det var dog utroligt! Jeg havde på et tidspunkt en polemik med fru Henriette Kjær, hvor jeg blev bedt om at tegne et modelland, og helt spontant svarede jeg, at Danmark var mit modelland, for jeg synes, det er et godt land.

Altså, hvad er det for en facon fra statsministerens side, hvis planen er, vi skal arbejde sammen, at polemisere på en facon, der ikke giver nogen som helst mening? Det er ikke godt, hvis man vil det brede samarbejde, men det kan måske være godt, hvis man har brug for nogle point.

Kl. 20:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til statsministeren.

Kl. 20:37

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved ikke præcis, hvad det er for nogle point, man skulle have brug for. Altså, der deles vel ikke point ud her i aften; det er jo ikke noget realityshow.

Jeg er da ked af, at hr. Villy Søvndal, som jo ellers også selv er en mester ud i det polemiske, oplever de tre ting i forbindelse med skat som noget, der ikke er åbent. Altså, det må jo så modsætningsvis betyde noget, der er låst, noget, der låser, noget, man ikke kan lide, noget, man står af på. Det er jo så en snak, der er fair nok.

Hvad er det så, der låser? Jamen altså, det, der låser SF, er, at man ikke vil være med til at lave en flerårig skatteaftale på et vilkår om, at når vi så har lavet den, så piller vi ikke mere ved skatten; så kan danskerne regne med, at det så er de regler, der gælder. SF vil ikke være med til at sige: I en situation, hvor befolkningen mister til-

lid til deres egen økonomi og ikke tør bruge de penge, de har, skulle vi måske bruge den her situation, hvor vi laver en skattereform af hensyn til fremtiden, til også i nutiden at stimulere økonomien. Det låser. Jamen så sig det.

Det sidste om, at det skal gå hurtigt, altså at det skulle låse, forstår jeg ikke. Sådan som jeg kender hr. Villy Søvndal, forstår jeg egentlig ikke, at det skulle være et selvstændigt problem, at tingene kan gå hurtigt. Nogle gange kunne det måske komme til at gå for hurtigt.

Kl. 20:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:38

Villy Søvndal (SF):

Statsministeren svarede ikke vedrørende de andre steder, hvor han lavede noget, der var oplagt forkert. Men det er formentlig en anerkendelse af, at statsministeren dér var lidt for hurtig.

Men må jeg ikke godt sige, at jeg tror, det er uklogt af statsministeren ikke at lytte i højere grad, end han gør. Man kan godt have en metodediskussion om den dumpekarakter, regeringen fik for velfærd, og det kan godt være, at det ændrer marginaler i den undersøgelse, men tallet er jo så tydeligt. Det er så tydelige tal, vil jeg sige til statsministeren, at selv hvis der er en marginal, der er forkert, er billedet jo stadig væk helt entydigt, nemlig at regeringen dumper på det her område.

Det samme gælder det grønne område. Man kan godt gøre sig morsom over et enkelt års fald, men når man møder fremtrædende erhvervsfolk, der siger, at den her regering snorksover på det her område, fordi vi mister point – Danmark har ikke længere den fortrinnsstilling, vi havde på et tidspunkt, og det skyldes regeringens mangel på ambition – kan man godt forsøge at tale det væk i en polemisk form, men det er bare rigtig, rigtig dumt, for dermed fanger man ikke den dagsorden, som er den, vi skal leve af i fremtiden.

Hvis man heller ikke har forståelse for krisens omfang og styrke og mener, at alt, hvad regeringen gør, er det maksimale – at der ikke kan gøres noget som helst andet – og ikke er modtagelig over for et eneste godt råd om, hvad man i øvrigt kan gøre, så snakker man sig på afstand af det samfund, man er sat til at regere. Og da jeg holder meget af statsministeren som person, er det såmænd et godt råd om, at statsministeren skal værne sig lidt imod sig selv. Og en af grundene til, at statsministeren har to ører og kun en